

[Ib Christensen.]

strafferammen således alene berører disse enkeltstående forhold“ osv.

Men hele den øvrige del af skrivelsen udtrykker én eneste stor bekymring for, at denne hævelse af strafferammen skulle få den effekt, at den smitter nedad og rammer de grupper, der er stofafhængige og derfor har helt andre forudsætninger for at komme ud i kriminalitet på dette område. Jeg har i hvert fald svært ved at se, at en nedsmitning, en afsmitning nedefter overhovedet kan undgås, så meget mere som der faktisk bliver tale om to straffemaksima, nemlig dels 6 år, dels 10 år. Der må forudsættes at være tilfælde, hvor domstolene skal skelne, og der kan altså være grænsetilfælde. Alene det kunne betinge en afsmitning nedefter.

Jeg savner oplysninger i bemærkningerne om, hvilke lande der har lavere strafferamme end de 10 år. Man nævner, at de fleste vesteuropæiske lande og de andre nordiske lande har en strafferamme på 10 år, men der nævnes ikke et ord om, hvilke lande der har lavere strafferamme. Det kunne jeg godt lide at få opklaret, om ikke andet så i udvalget.

Endelig er vi betænkelige ved, at man kobler nævningeinstitutionen ud her. Det er jo en tendens, der har været i den danske retspleje, at nævningeinstitutionen er blevet koblet mere og mere ud. Det anser vi for en meget betænkelig ting, og det kan vi faktisk ikke støtte. Vi mener ikke, at der her er tale om så komplicerede sager, at det skulle være umuligt for nævningedomstole at tage stilling hertil, og netop på dette område er det meget vigtigt, at retssystemet fungerer i overensstemmelse med den almindelige retsopfattelse i befolkningen. Også det taler imod, at man kobler nævningeinstitutionen ud her, selv om man altså prøver at forhøje strafferammen.

Endelig vil jeg gøre en enkelt bemærkning om den sidste passus i bemærkningerne til forslaget, som jeg godt kunne lide at få udbyttet. Der står:

„Gennemførelsen af lovforslaget vil ikke medføre udgifter eller administrative konsekvenser for det offentlige“.

Det skriver man ganske frejdigt, uanset at en forhøjelse af strafferammen fra 6 til 10 år jo da uvægerligt vil betyde en forlænget fængsling i de tilfælde, hvor der bliver dømt

efter denne højere strafferamme, og det må da betyde øgede omkostninger for det offentlige.

Hvis det generelt er tilfældet, at man er så letsindig med hensyn til at sige, at dette eller hint lovforslag ikke får økonomiske konsekvenser, så forstår man jo bedre, at statsudgifterne vokser også dette ting over hovedet. Jeg ønsker en uddybning af denne bemærkning.

Til sidst vil jeg godt tilslutte mig de betragtninger, som hr. Tastesen og også andre har været inde på med hensyn til det socialt præventive. Det er jo det, der er sagen her. Når der henvises til, at der sker en lang række narkodødsfald nu, så må man jo ikke glemme, at det drejer sig om narkomaner, der har været narkomaner i 5-7 år eller lignende. Den tid, hvor det var mode at indtage hash eller andre narkotika, er jo heldigvis for længst forbi. Også det taler i og for sig imod den opfattelse, at en generel præventiv foranstaltning som denne forhøjelse af strafferammen skulle være særlig hensigtsmæssig i situationen. Det hensigtsmæssige må derimod være en øget socialpræventiv indsats og oplysning omkring disse ting.

Justitsministeren (*Nathalie Lind*):

Jeg må begynde med at takke ordførerne for i det langt overvejende antal tilfælde en stærk tilslutning til forslaget.

Jeg må bortse fra hr. Ib Christensen, der vel som den eneste ordfører gav udtryk for, at han var skeptisk over for ideen om at forhøje strafferammen. Vi må så se, om det under udvalgsbehandlingen lykkes at overvinde denne skepsis. Bemærkningerne tydede jo ikke meget på det, hvilket jeg kun kan beklage.

Ikke mindst hr. Ib Christensen talte om, at nedsmitning — jeg tror, det var det udtryk, han anvendte — eller afsmitning nedad næppe kan undgås, og var især betænkelig ved, at nu skulle man have to forskellige straffeniveauer, 6 og 10 år som strafferammer. Jeg vil da gerne sige, at afgørende for, om man anvender det ene eller det andet, er jo lovens ord og lovens bemærkninger, samt hvad der kommer til at stå i betænkningen fra folketingsudvalget.

Jeg vil også gerne sige til de øvrige ordførere, der har været inde på dette spørgsmål, at det er min hensigt — og det fremgår,